

Clive Staples Lewis
Letopisy Narnie : Princ Kaspian

Clive Staples Lewis, anglický spisovatel, žil v letech 1898 – 1963. Hájl a šířil křesťanskou víru, zajímal se o teologii. Na Oxfordu vyučoval filosofii, angličtinu a literaturu. Jeho velkým přítelem byl J.R.R. Tolkien. Napsal především sedmi dílný cyklus Letopisy Narnie. Mezi další publikace lze zařadit úvahy s názvem K jádru křesťanství, Velký rozvod, Poutníkův návrat, Návštěvníci z mlčící planety.

Ve druhém díle se po prázdninách děti Petr, Zuzana, Edmund a Lucie vrací do školy. Stojí na nádraží, a při čekání jsou nějakým divným způsobem a to bez svého přičinění přeneseni na pustý ostrov. Po nějakém čase stráveném na ostrově dostanou hlad a vydávají se na cestu do vnitrozemí ostrova. Brzy najdou potok, který je přivede do jablečného sadu a o kousek dál zříceninu hradu. Šli ho tedy prozkoumat. Brzy si uvědomí, že zřícenina hradu je bývalý narnijský palác - Cair Paravel. Najdou bývalou klenotnici a vezmou si z ní své dárky - Petr svůj meč, Zuzana svůj luk a Lucinka lahvičku s léčivou silicí, která vyléčí každé zranění a každou nemoc. Ráno vyjdou na pobřeží a spatří, jak k nim z protějšího břehu připlouvá loďka, ve které jsou dva vojáci a vězeň, kterého chtějí shodit do vody. V tu chvíli Zuzana vystřelí a jen taktak mine vojáka. Ti se leknou a utečou pryč. Zjistí, že vězeň je skřítek pod velením prince Kaspiana. Dozví se, že od poslední návštěvy Narnie zde uběhlo několik stovek let. Mezi tím Narnii dobyli Telmaríni a Stará Narnie byla zapomenuta. V Telmarínu vládne krutý vládce Miraz, který pouze zastupuje mladého Kaspiana, právoplatného dědice trůnu, neboť ještě není plnoletý. Kaspian vyslechne od své chůvy několik příběhů a strašně se mu líbí, a tak jeden poví svému strýci. Ten nechává okamžitě jeho chůvu vyhnat, a na její místo nastupuje jiný učitel. Naštěstí je to poloskrítek, profesor Kornélius, a tak ho naučí mnohem víc příběhů. Jednoho večera se však narodí Mirazovi jeho vlastní syn a rozhodne se, že Kaspiana odstraní, ale profesor ho včas varuje, aby utekl. A tak se Kaspian vydává hledat obyvatele Staré Narnie - skřítky, mluvící zvířata, kentaury, obry a jiné. Potkává mluvícího jezevce, a dva skřítky. Přijmou ho za svého krále a vydávají se shromáždit ostatní, aby mohli společnými silami porazit Miraze. Miraz to zjistí a pošle na ně své vojsko, které nemůžou bez pomoci porazit, a tak Kaspian zatroubí na kouzelný roh, který má přivolat pomoc – což jak se vysvětlí později jsou právě děti. Mezitím se sourozenci dostávají ke Kaspianovu táboru a potkávají Aslana. Po rozhovoru jdou děvčata s Aslanem a chlapci se skřítkem se vydávají za Kaspianem. Po setkání Petr statečně vyzve Miraze na souboj. Souboj je vyrovnaný, ale Miraz uklouzl a sám se omráčil. V tom vyvolají jeho dva služebníci, že ho Petr zákeřně zabil a vyvolají boj. Mezitím sami Miraze probodnou. Na pomoc přichází Aslan s armádou stromů, a protože se Telmaríni stromů bojí, tak utečou. Nakonec Kaspian

zvítězí a je korunován na krále Narnie. Aslan Petrovi a Zuzaně řekne, že už se do Narnie nikdy nevrátí, protože jsou již moc staří. Aslan vytvoří průchod mezi světy a lidi, kteří nechtějí v Narnii žít spolu s mluvícími zvířaty se tam můžou přestěhovat. A tak se děti vrací zpět na nádraží, aniž by v našem světě uplynula alespoň vteřina.

Ukázka z díla :

„Tak jdeme," obrátil se Petr náhle k Edmundovi a Lucince. „Teď je řada na nás." „Co se děje?" ptal se Edmund. „Vrátíme se támhle," řekla Zuzana, která, jak se zdálo také všechno věděla, „mezi ty stromy. Musíme si to přehodit." „Co přehodit?" ptala se Lucinka. „Šaty přece," řekla Zuzana, „v těchhle bysme vypadali na anglickým nádraží jako pěkný maškary " „Ale ty starý máme přece na zámku," řekl Edmund „Už ne," odpověděl Petr a vedl je do hustého mlází. „Jsou tady. Dneska ráno je sbalili a přinesli sem. Už je to všechno připravený." „Tak o tom s tebou a se Zuzanou Aslan dneska mluvil?" zeptala se Lucinka. „Ano - a ještě o jiných věcech," odpověděl Petr a obličej mu zvážněl. „Všechno to teď povídat nemůžu. Chtěl mně a Zuzce ještě něco říct, protože se už do Narnie nevrátíme." „Nikdy?" zvolali zděšeně Edmund a Lucinka. „Ale vy dva jo," odpověděl Petr. „Aspoň z toho, co říkal, jsem si jistě, že chce, abyste se ještě někdy vrátili. Ale Zuzka a já ne. Říkal, že už jsme tomu pomalu odrostli." „Petře řekla Lucinka, „to je hrozná smůla, vid'š? Vydržíš to?"

„No, asi jo," řekl Petr. „Je to všechno úplně jinak než jsem si myslel. Až to potká vás, tak to pochopíte! Ale dělejte. Tady máme věci." Bylo zvláštní, a ne zvlášť příjemné, sundat si královské šaty a vrátit se v těch obyčejných (kterým pobyt v Narnii na kráse nepřidal) do shromáždění. Jeden nebo dva nejhorší Telmaríni se začali pošklebovat. Ale ostatní bytosti provolaly slávu a všichni povstali, aby uctili Nejvyššího krále Petra, Zuzanu - královnu s Kouzelným Rohem, krále Edmunda a královnu Lucii. Nastalo bouřlivé (a pokud jde o Lucinku občas i slzavé) loučení se starými přáteli: chlupaté polibky, objetí od medvědů Břicháčů, stisk ruky od Trumpkina a nakonec pichlavé objetí Čuchomechovo. A Kaspian samozřejmě nabídl Roh Zuzaně zpátky a Zuzana mu samozřejmě řekla, aby si ho nechal. Potom, nádherné a hrozné zároveň, přišlo loučení s Aslanem samotným, a pak se Petr postavil, Zuzana mu dala ruce na ramena, Edmund Zuzaně, Lucinka jemu, první Telmarín Lucince a v dlouhém zástupu vykročili ke Dveřím. Pak přišla chvíle, která se těžko popisuje, neboť děti jako by viděly tři obrazy zároveň. První byl východ z jeskyně, kterým bylo vidět zářivou zeleň a modř ostrova v Tichém oceáně, na kterém se ocitli Telmaríni, když prošli Dveřmi. Druhý byl palouk v Narnii, tváře zvířat a skřítků, hluboké Aslanovy oči a bílé pásy na Čuchomechově čenichu. Ale na třetím (který postupně pohltil zbývající dva) bylo šedé šterkové nástupiště na venkovském nádraží a lavička obložená zavazadly, na níž všichni najednou seděli, jako by se odtamtud ani na chvíli nehnuli - v první chvíli to všechno vypadalo trochu nudně a všedně, ale zároveň kupodivu svým způsobem pěkně - ta známá vůně železnice, anglické nebe a škola před nimi. „No," pravil Petr, „ale užili jsme si, co?" „Do háje," pravil Edmund, „moje nová baterka zůstala v Narnii."

Jedná se o dětskou literaturu. Smyšlený svět. Ilustrovaná.

Literatura a zdroje : kniha Letopisy Narnie : Princ Kaspian

<http://e-fantasy.wz.cz/main.php?page=rnarnie2&m=1>